

DECYZJA

Na podstawie art. 1, art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (j.t. Dz. U. z 2022 poz. 140), art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 roku poz. 775), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Przytyk z dnia 7 czerwca 2023 roku znak: GBŚ.6822.3.14.2023

Starosta Radomski orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie

nieruchomości położonej w obrębie geodezyjnym Domaniów, gmina Przytyk, powiat radomski, województwo mazowieckie, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 220 o powierzchni 0.2500 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 7 czerwca 2023 roku znak: GBŚ.6822.3.14.2023 Wójt Gminy Przytyk zwrócił się do tutejszego Starostwa o ustalenie, w drodze decyzji administracyjnej, w oparciu o ustawę z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, iż wskazana w sentencji nieruchomość, sklasyfikowana jako las, stanowi mienie gromadzkie.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalono:

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2022 poz. 140).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Przepis ten nie dotyczy mienia gromadzkiego położonego na terenach miast i osiedli – co stanowi art. 1 ust. 3 niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Mając powyższe na względzie, istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, jest jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość ta należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie - rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady - rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku. (Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku sygn. II SA/Ke 615/09)

W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdził, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 roku, III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 111. Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Dla oceny czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły majątek byłej gromady, konieczne jest zatem wyjaśnienie daty i podstawy ich wyodrębnienia oraz wyjaśnienie, czy przedmiotowe nieruchomości, przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi, prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne i stanowiły mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. czy nieruchomości te należały do istniejącej, w okresie od 1933 do 1954 roku, gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej podmiotem praw i obowiązków.

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły przed dniem 5 lipca 1963 roku mienie gromadzkie, wykorzystując zgodnie z art. 75 KPA dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem takie jak: dokumenty, zeznania świadków.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w operatach przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu pod numerem 212/13/29/61, 212/13/50/64 wynika:

Z rejestru pomiarowego gruntów wsi Domaniów, w gminie Przytyk, powiecie radomskim, z 1932 roku wynika, iż przedmiotowa działka o numerze ewid. 220 pow. 0.2500 ha, zaliczona została do gruntów użyteczności publicznej jako plac do kopania piasku. W załączniku do protokołu ustalenia stanu władania gruntami na obszarze Domaniów, gromady Przytyk, powiat Radom, sporządzonego w dniach 14 i 15 stycznia 1961 roku oraz w wykazie posiadaczy gruntów wsi Domaniów z 1961 roku, przedmiotowa działka wpisana została jako wspólnota wioskowa. Następnie w rejestrze gruntów z 1964 roku, pod poz. 261, jako podmiot władający jej gruntem wpisano wspólnota wsi. Zapis ten widnieje w ewidencji gruntów do chwili obecnej i potwierdza władanie na zasadach posiadania samoistnego na rzecz podmiotu - wspólnota gruntowa.

Z wniosku Wójta Gminy Przytyk z dnia 7 czerwca 2023 roku znak: GBŚ.6822.3.14.2023 wynika, iż działka stanowiąca przedmiot niniejszego wniosku stanowi las. W rejestrze ewidencji gruntów i budynków przedmiotowe działka, w rubryce oznaczenie użytków, została oznaczona symbolem „Ls”. Jak podaje Wójt Gminy Przytyk, z relacji mieszkańców miejscowości Domaniów wynika, że działka będąca przedmiotem niniejszego wniosku „od kiedy sięgają pamięcią” stanowiła mienie wspólne gromady Domaniów, była powszechnie dostępna. Z działki tej mieszkańcy pozyskiwali drewno i piach dla własnych potrzeb. Nawet najstarsi mieszkańcy zamieszkujący w miejscowości Domaniów nie przypominają sobie czasów kiedy ww. nieruchomość była wykorzystywana w inny sposób. Działka ta funkcjonowała jeszcze przed rokiem 1954, służąc ogółowi mieszkańców powołanej do życia w 1933 roku gromady Domaniów. Gromada Domaniów została powołana na mocy Rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 4 listopada 1933 roku (Kielecki Dziennik Wojewódzki 1933, Nr 29, poz. 184). W skład gromady Domaniów wchodziły: wieś Domaniów, kolonia Domaniów, kolonia Stary-Młyn, kolonia Feliksów, kolonia Jagodno. Gromada Domaniów istniała w niezmienionych granicach do czasu reformy z 1954 roku (zniesienia gromad jako jednostki posiadającej osobowość prawną).

Załączone do wniosku Wójta Gminy Przytyk 7 czerwca 2023 roku znak: GBŚ.6822.3.14.2023 zeznania świadków, wskazują na zasadność uznania przedmiotowej nieruchomości za mienie gromadzkie. Wynika z nich, iż nieruchomość objęta

przedmiotowym wnioskiem stanowiła mienie gromady Domaniów, powołanej do życia na mocy Rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 4 listopada 1933 roku. Od wielu lat uznawana jest jako publiczna, przeznaczona do wspólnego korzystania przez wszystkich mieszkańców wsi. Odkąd świadkowie pamiętają działka ta traktowana była jako grunt ogólnodostępny. Nigdy nie powołano oraz nigdy nie zebrano grupy ludzi, która miałaby tym gruntem rozporządzać. Mieszkańcy nie czerpali bezpośrednich pożytków i zysków z tej nieruchomości. Świadkowie potwierdzają, iż na działce znajduje się las, z którego korzystali wszyscy mieszkańcy, pozyskiwali drewno i piach dla własnych potrzeb. Był to grunt ogólnodostępny, a prawo do korzystania z tego gruntu mieli wszyscy mieszkańcy wsi. Powyższe okoliczności są świadkom znane, bowiem są mieszkańcami miejscowości Domaniów, urodzonymi w latach 30-tych i 40-tych ubiegłego wieku.

Zgodnie z art. 8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych cytowanej w podstawie prawnej ustalenie, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, należy do zadań starosty. Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny na czas wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych - czyli 5 lipca 1963 roku i trwający nadal.

Materiał dowodowy dokumentujący przedmiotową sprawę potwierdza, iż nieruchomość objęta wnioskiem stanowiła mienie wspólne, powołanej w 1933 roku, gromady Domaniów, już przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, a przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie wykorzystywana wspólnie przez mieszkańców wsi. Przedmiotowa działka służąc jako plac do kopania piasku oraz ogólnodostępna działka leśna - wykorzystywana przez wszystkich mieszkańców wsi w celu pozyskiwania drewna i piachu dla własnych potrzeb, stanowiła nieruchomość o charakterze publicznym i społecznym. Analiza zebranego materiału wykazała zatem, iż spełnia wymogi ustawowe do uznania za mienie gromadzkie.

Zawiadomieniem z dnia 24 lipca 2023 roku poinformowano Wójta Gminy Przytyk oraz Sołtysa sołectwa Domaniów o zakończeniu postępowania administracyjnego oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Strony nie skorzystały z tej możliwości we wskazanym terminie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Mazowieckiego za pośrednictwem Starosty Radomskiego w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Przytyk
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy
na okres 14 dni oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej gminy*
2. Sołtys sołectwa Domaniów
Pan Dariusz Senator
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
w sposób zwyczajowo przyjęty*
3. a/a – GKN-III.6821.31.2023
*z obowiązkiem wywieszenia na tablicy ogłoszeń
Starostwa na okres 14 dni, zamieszczenia w Biuletynie Informacji
Publicznej powiatu oraz w prasie lokalnej*

Z up. STAROSTY
mgr Ewa Taborska
KIEROWNIK REFERATU
GOSPODARKI NIERUCHOMOŚCI I KRAJOWOŚCI